

El president de l'IEC creu que “la gestió coordinada” dels béns del Museu de Lleida “garanteix la seva integritat”

Salvador Giner envia el dictamen dels experts de l'Institut a la consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Caterina Mieras

El president de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), Salvador Giner, afirma que “la gestió coordinada d'una col·lecció en garanteix la seva integritat”, en relació al conjunt de 1.810 objectes del Museu de Lleida, catalogat com a col·lecció nacional l'any 1999 pel govern de la Generalitat de Catalunya. Giner ho expressa així en una carta enviada el passat 17 de febrer a la consellera de Cultura, Caterina Mieras. El president de l'IEC adjunta el dictamen de la Secció Històrico-Arqueològica sobre les obres de l'antic Museu Diocesà de Lleida procedents de la Franja de Ponent, que reclama el bisbat de Barbastro-Monzón.

Salvador Giner afegeix que “el canvi d'ubicació d'obres integrants en una col·lecció no requereix la seva descatalogació si es fa en el marc d'un conveni de col·laboració entre les parts, d'acord amb la Llei de Patrimoni”, fent referència a un eventual pacte o acord entre administracions públiques sobre el particular.

La Secció Històrico-Arqueològica de l'IEC va ratificar ahir al vespre el [dictamen](#) elaborat el passat 24 de novembre amb l'afegit d'aquest darrer paràgraf: “La Secció Històrico-Arqueològica dona el seu suport en la defensa de la integritat d'aquest patrimoni, que converteix el Museu de Lleida Diocesà i Comarcal en una de les institucions museístiques més importants del país.”

“Resulta molt clar que el patrimoni museístic de l'antic Museu Diocesà de Lleida (...) està format per béns desafectats del culte des d'antic, integrats a la col·lecció diocesana i museografiats sense cap coacció ni espoli” precisa el dictamen dels experts de l'IEC. “Ben al contrari –afegeix-, han estat adquirits pacíficament i legalment”, “i amb la conformitat i la satisfacció de les parròquies de procedència, que, al llarg d'un segle, mai no els han reclamat. No hi ha, doncs, cap argument ètic ni legal que aconselli de lliurar graciosament aquests béns a la seu episcopal de Barbastro-Monzón, on no han estat mai.”

L'informe afegeix que “la ciutat de Barbastro i el bisbat que reclama aquests béns són aliens al seu entorn històric i cultural” i, després d'esmentar els articles 5 i 45 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català, conclou: “Ens considerem amb l'obligació moral i legal de col·laborar, mitjançant totes les vies legítimament possibles, incloent-hi la judicial, en la preservació de tots els valors del patrimoni cultural, els quals resultarien perjudicats amb la dispersió de qualsevol dels objectes que formen el conjunt de la col·lecció diocesana de Lleida.”

[Consulta El Butlletí de l'IEC](#)